

Szerkesztői Iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
berentesen küldendők.
Ké. iratok nem adhatók vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
félévre 2 frt.
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Főispáni változás vármegyénkben.

A hivatalos lap 119-ik száma közli, hogy gyerómonostori báró Kemény Kálmán ő nagyméltósága Alsó-Fehérvármegye főispáni állásától saját kérelmére, jó szolgálatainak elismerése mellett felmentetett s helyébe a megye főispánjává Zeyk Dániel országgyűlési képviselő ő méltósága neveztetett ki.

A távozó főispán nem lép a közéletből a magánéletbe vissza, mert Maros-Tordavármegye főispánjává neveztetett ki véglegesen, mely megyének főispáni tisztét eddig ideiglenesen viselte.

Nyolc éves főispánsága alatt mindenki megszerette nálunk a lovagias, nemes gondolkodású, higgadt és elfogulatlan főurat, a ki bár sokféle elfoglaltsága miatt nem időzhetett körünkben állandóan, mégis kiérdemelte a vármegye közönségének tiszteletét és nagyrabecsülését.

Bírván az államtérftu magasabb rendű tehetségeivel és széles látkörével, Alsó-Fehérvármegye viszonyait, céljait és szükségletét mindig a maga egésszében fogta fel; tisztában volt azzal, hogy e vármegye, geográfiai fekvésénél fogva fontos szerepet van hivatva játszani az erdélyi részek közéletében s mint a magyarság fellegvára, arra van hivatva, hogy becses erőinek minden megosztását és szétforgácsolását kerülve, pártviszályoktól, benső meghasonlásoktól őrizkedve: egységesen, tömören, egy szívvel és egy lélekkel álljon a magasra tartott magyar nemzeti szín zászló alatt s a haza, a magyar állam érdekének rendelje alá minden más érdekét.

Imponáló, őszinte, nyugodt egyéniségének sikerült s maga köré gyűjteni a megye jobbait és sikerült e fontos és jelentékeny tényezőkké e megye területén teljesen biztosítani a magyarság szellemi és erkölcsi súlyát és politikai vezetését.

Nincs is senki, a ki távozását ne tájálalná azon díszes állásról, melyet oly jól betöltött.

Benne nem családotti senki, csak azok — ha ugyan voltak ilyenek — a kik esetleg magánérdekből, vagy beteges egyéni ambícióból kísérelték meg, hogy e megye közdolgainak intézésében oly módon vezérkedjenek, hogy megzavarják e megye köz és társadalmi életében azon dicséretes összhangot, mely azt évtizedek hosszu során át jellemezte.

Ha az ilyenek esetleges szereplése muló és rövidéletű volt mint a tisztavirág; ha hatásuk — mint minden izgatószernek hatása — csak pillanatokig tartott és nyomtalanul eltűnt; úgy az elsősorban a megye közönségének érdeme, mely

érdemük szerint tudta méltatni szereplésüket; de érdeme távozó főispánunknak, a ki a megye békéjét, nyugalomát és zavartalan fejlődését minden másnak fölébe helyezte.

Őnagyméltósága távozása felett érzett, igaz, őszinte sajnálatunkat csak az enyhíti, hogy utódjával a belügyminiszter szerencsés kézzel Zeyk Dániel őméltóságát választotta ki.

E választás igazán szerencsésnek mondható mind az államkormányra, mind e nemes vármegye közönségére nézve.

Az új főispán, itt nőtt fel, itt élt köztünk, s itt lépett közpályára, több országgyűlésen át képviselve a megye alvinci járását.

Jól ismerjük mi őt, s ő jól ismer bennünket. Tudja mi bajaink, fogyatkozásaink; tudja mi a teendő, mire van szükségünk, mit ohajtunk, mit várunk.

Okos, művelt, nemes gondolkodású, tapintatos férfiú lévén, könnyű feladat lesz neki úgy betölteni elődje és néhai kedvesemlékű édes atyja székét, hogy főispánsága javára szolgáljon a vármegyének; könnyű lesz neki betölteni mindazt a szép reményt, melyet hivatalos működéséhez mindnyájan fűzünk.

A távozótól fájdalommal válunk meg, az új főispánt lelkes örömmel üdvözljük, mert mindkettő megérdemli.

Egyről biztosíthatjuk az új főispánt, biztosíthatjuk arról, hogy közjóra irányuló nemes törekvéseiben mindig számíthat odaadó, önzetlen szolgálatainkra.

Báró Kemény Kálmán őnagyméltóságát, távozó főispánunkat, Isten áldja, tartson meg jó emlékében, a mint mi nem feledjük őt.

Zeyk Dániel őméltóságát, új főispánunkat Isten hozta, legyen üdvözölve közöttünk!

Bucsuzás báró Kemény Kálmán főispán urtól. Vármegyénk közönsége és tisztviselői személyesen óhajtván elbucsuzni köztisztviselői közötti elbucsuzás alkalmánál, a főispán urtól, — evégből Csató János kir. tanácsos, alispán f. hó 5-én délelőtt 11 órára összehívta a törvényhatósági bizottság tagjait, a tisztviselőket, egyszersmind értesítette a hivatali ágak főnökeit. A mint értesülünk ő nagyméltóságától a vidékről is szép számmal fognak megjelenni a szorgos mezei munka dacára is, hogy bucsut vehessenek a nemes férfiuól, kitől évek során át oly sok jó indulatot tapasztalhattak.

Zeyk Dániel főispán ur ő mlgának főispáni beiktatása f. hó 8-án tartandó rendkívüli megyei közgyűlésen lesz. Érdekes körülményképpen jegyezzük meg, hogy b. Kemény Kálmán ő nagyméltósága 1885-benszintén ezen napon foglalta el főispáni székét.

Az E. M. K. közgyűlése Deésen.

Az E. M. K. E. nyolcadik közgyűlése ünnepélyesség, érdeklődés, rokonszenv dalgában éppen nem állott hátrább a többinél. Deés város és vidéke, élén Szolnok-Doboka vármegye főispánjával, tisztviselőivel és intelligenciájával, a kedvezőtlen idő dacára fényes fogadtatásban részesíté a haza minden részéből összegyűlt vendégeket, kik közül Rökk Pált, a sójót meghaladott, de azért ép erőben levő tiszteletbeli tagot; gr. Apponyi Albertet, ki a Bécsben ülésező delegatio mellett az E. M. K. E. közgyűlésére is időt tudott szakítani; Kovács Eduárdot Szathmár megyéből; Kormos Bélát Verscezről, ki évről évre meghozza nemes áldozatait; a budapesti nemzeti színház hírneves művészeit: Jászai Marit és Márkus Emiliát Náda Ferenczettel említtük fel. Alsófehérvármegyéből Török Bertalan, Gáspár János és Vajna István képviselték az E. M. K. E.

Deés és vidéke igen szépen kitett magáért. A vendégeket az indóháznál kocsik hosszu sora, zenésző, üdvözölő beszédék, benn fellobogóztott város, lelkes nagy közönség, a dombon levő szépen díszített templom kerítésénél emelvényen a százas bizottság fogadta s jó szállások várták.

Deés valóban meglepett szépen épült, nagy házival, jól kövezett utcáival, kocka kőből készült járdáival, igen csinos sétaterével, a hol egy régi torony hirdeti a magyarok bejövételének útját. Színháza kívül keveset mutat, de belül oly csinos, hogy ilyen nincs az erdélyi részek kisebb városaiban. Igaz, hogy a lakosság 47% rovatalt fizet, — de egy régi, aránylag kedvezőtlen talaj fekvésű várost modern színvonalra emelni csak nagy áldozattal és buzgalommal lehet. Mit mondanak ehez enyedi és vizaknai polgártársaink? Bizony siessünk jobban egy kissé, mert ha megelőztünk, a mint hogy sokban meg is vagyunk előzve, — több áldozatba kerül a jövő munkája.

A közgyűlést gr. Bethlen Gábor az E. M. K. E. buzgó elnöke vezette, előadó pedig Sándor József főtitkár, az E. M. K. E. lelke volt. Itt kell megemlítenünk Merza Lajos főpénztárnokot, ki a nagy vagyonekezelést, a nehéz módosításokat buzgón és — díjtalanul teljesíti. Csak az ítélteti meg e szép áldozatkészséget, a ki a naponként végzett munkát ismeri.

Lapunk szűk tere nem engedi a zsufolásig megtelt nagy templomban lefolyt közgyűlést részletesen előadni, kiemeljük azonban Sándor József beszédét, ki alaposan fejtekte ki az E. M. K. E. feladatát, munkáját s az eredményeket; gr. Apponyi Albert beszédét, ki lelkes támogatásra hívta fel a közönséget; Horváth Gyula és Rákosi Viktor felszólalásait. A Budai Elek vezetése alatti dalkör szép énekeit is fel kell említenünk.

A gyűlést nagy banquette, népnüppély, tornaverseny követte; este gr. Bethlen Gábor tiszteletére fáklyás

TÁRCZA.

Az én Dani bácsim.

— Rajz. —
(Folytatás.)

Édes anyánk borzadva takarta bé kötőjével a fejünket, hogy ne halljuk e szomorú epizódot s kituskolt a szobából mind a hármunkat. Engem sem akart megtörni, mert hát Isten tudja, mi mindenről fog beézlni a beteg... Nem jó, ha a gyermek mindent hall, mindent lát.

Az ajtócsapódásra nagyot lélegzett a beteg; de azért nem fordítá le szemét a plafonról.

— Ki mentek már? kérdé türelmetlen hangon.

— Ki, válaszolt édes anyánk.

— Hát az én kicsi csemetém bent maradt?

— Bent.

Szegény öreg egészen elhitte az áltatást.

— Nagyon helyes... Ugyis megesküdt, hogy bozút áll érettem, ha megnő. Hadd véssé lelkébe minden szavam. Állj közelebb te, kölyök! te nekéd beszélek. Huszonöt esztendő óta hordom az egyik, huszonhárom óta a másik sebet. Igen: két sebem van, egyik a lábamon, másik a lelkemen, azt mindenki láthatta, hisz akkorra, hogy koldulni is eljárhattam volna vele. A másikat nem látta senki, csak a fáim; erről nem beszéltem élő ember előtt, pedig százszor nagyobb, ezerszer fájább, mint amaz. De nem is csoda: két esztendővel öregebb a másikkal; több joga volt sajogni. Mikor elvittek katonának, már jegyben jártam. Menyasszonyomat Katinkának hívták. Nem igaz! csak én hívtam így: a világ Katá-

nak titulálta és tegezte. Jobbágy-ember leánya volt szegény. Eljegyeztem a szüleim tudta nélkül, mert nagyon szerettem s mert tudtam, hogy sohasem egyeznek bele a választásomba. Te ezt nem érted, kicsi vagy s szerencsésebb korba jöttél a világba, mint én. X-ben lakott apjával Anyja nem volt: megölte a nyomor, a földesur igája. Ott volt az ármádiánk is. Emlékszel még arra a névre? ő volt a kapitányom. Utálatos, fehérszemes ember. Megszerette az én Katinkám; de nem ért célt, erőszakhoz nyult; hiába: résen álltam s megvédtém drága egyetlenemet. Ekkor szűn ellenem fordult a haragja. Mindennap kurtavas, újabb áristom járt, csak hogy megfosssa táma zától gyöngye kis virágomat. Egyszer aztán megszöktem. Elfogtak s megvesszőztek mint egy kutyát, mint egy jobbágy fiút. És annak a lánynak mindent látnia, hallania kellett! A verés után aláltan maradtam a földön, azt mondták nem érem meg a csillagok keltét. Szegény kis virágom, nem tudta elviselni e fájdalmat; elbujdosott s valahol megszakadt a szive, többé hirt sem hallottam felőle. Oh, csak ezek a fák tudnák megmondani, hogy milyen sokáig vártam reá, mennyit futottam érte. Szegény Katinkám! Szegény kis árva menyasszonyom...!

Szemét eltakarta remegő kezeivel s zogokott sokáig faldokolva.

A leomló könnyek jó hatást tettek a szegény betegre. Lába lecsendesedett, vonásai szemmel láthatólag kiderültek. Szétnézett s a mellette álló anyámat megismeré.

— Itt vagy? áldjon meg az Isten, adj egy ital vizet, szörnyen szomjazom. Ugy érzem, mintha lángok égének a lelkemben, agyvelőmíg lövelve sugarai. Kat... Megölnek... megölnek!

Édes anyám valami hűsítő italt adott. Mohón kapott hozzá s utolsó cseppig kiirtá.

— Köszönöm. Ne haragudj, hogy fárasztottalak, ugyis utolsó volt, többé ezzel sem leszek a terhedre. Sokat tusakodtam az előbb; valami régi emlékek jutottak eszembe, ezek forralták fel egy a véremet. Nem beszéltem hangosan? nem emlegettem valakit?

— De igen, — válaszolt anyám — valami Katicáról, meg egy kapitányról beszélt.

A beteg arca egészen átszellemült.

— Igen: azok voltak, azokkal tusakodtam. Szegény kis Katinkám! Meghalt, megölte az én szegényem. Azt sem tudom hová temették el Istenem, mennyit kerestem a fejfáját hiába: a végzet még ezt a kevés boldogságot is megtagadta tőlem. Ezért gondoztam ugyan idegen sírokat, remélve, hogy egyszer csak ráakadok az övére is. Hadd dobbanjon meg a szive ott alant az én sírig tartó bűntől az én örök életü emlékeimtől.

Elhallgatott, szemét ujjal a plafonra meresztve. Édes anyám kíváncsian követte a tekintetét: vajjon mit nézhet olyan nagyon? Egy vén biblia volt a mestergerenda mögő dugva.

Nem sokáig tartott a nyugodtsága. Arca hevülai kezdett; vonásai eltorzultak. Ujra megrohanta a láz. Fogait kinosan csikarta össze s száraz karjával ingerülten ütött végig a fájót lábászárán.

— Ez, ez víz engemet a sírba, nem az a másik seb, melyhez úgy hozzá törődtem, mintha kegyeres pajtásom lett volna. Ehez nem tudtam soha hozzá szokni. Nem csoda, mert halálos ellenértem szerzé. Oh, de sokkal tartozom annak a Mambergnek! Itt vagy még te, kis barackoltványom. — Itt, felelt helyettem anyám, alig hallhatólag. (Vége köv.)

Közérdek.

menet, — majd kitűnő színházi előadás volt s az ünnepélyt fényes bál fejezte be.

29-én a vendégek nagyobb része haza utazott, egy kisebb, a rossz idővel dacolva, köztük Gáspár János barátunk, Baszterczere és onnan Radnára — az E. M. K. E. fűrdőjének megnyitására utazott. Szíves fogadtatásban, kedves vendéglátásban részesültek. — A jövő évi közgyűlés Tordán lesz.

Levelezés.

Abrudbánya, 1893. május 17-én.

Helyreigazítás.

A „Közérdek” folyó évi május hó 14-én megjelent 20-ik számában, Vidéki álnévű levelezőtől, Abrudbányáról kelteztet levél jelent meg. E levél második felében, személyemet érintő állítások vannak, melyek tendenciózusok, valótlanok s a közönség félrevezetésére szánják.

Bár maga az a körülmény, hogy felőlem — habár polgári nevem említése nélkül — mint Abrudfalva helyettes körjegyzője felől, a kit, mint ilyen, sokan ismernek, egy álnévű egyen keresztül világra, mint a közlemény hangjából látható, céltudatos hírt, ez a körülmény mondhatom, felmentene némileg a rejtéltalál alól, azonban tekintettel arra, hogy igen sokan vannak, a kik „Vidéki”-nek valótlan állításait, meg nem érdemelt jóhiszeműséggel fogadják, kötelességemnek tartom a magam reputációjára érdeklődőket is a vagy helytelen értesülés, vagy — a mit inkább hiszek — rossz akaratú alapuló, valótlan állítások helyreigazítását.

Az említett levélben „Vidéki” a következőket írja felőlem:

„Abrudbánya közönségét Abrudfalva helyettes körjegyzőjének korcsmai botrányos magaviselete, egész igazságtalanságba tartja s nem csodálom, mert a bucsumi aljegyző, kivel az összeszólalkozás történt, megmagyarázta neki egy pár magyar ötös árát, hogy a becsületes-ért még a törvény is sújtja s hogy mi lesz a vége, azt majd a verespataki járás érdemes főszolgabírája fogja eldönteni.”

A tény röviden ez: Folyó évi május hó 1-én a „Havasí kúrt” szállóda nagytermében történt ugyan összeszólalkozás köztem és Cs. J. bucsumi aljegyző ur között. Az összeszólalkozásnak, a mint az ott jelen volt urak is látták és tudják, nem én voltam kezdeményezője, mert én voltam a provokált fél, a mennyiben Cs. J. ur volt az, a ki a maga asztalától három pohár bort öntött az én asztalomnál ülő társaság közé s erre történt hogy Cs. J. urat, elégtételadásra szólítottam fel. Botrányos magaviseletet, s megjegyezni kívánom, hogy ez nem csak a magam véleménye, nem tanúsítottam. Tetlegességhez ellenfelem csak annyiban folyamodott, hogy egy gyufatartót dobott felém, mely — ellenfelem fájdalomra — nem az én fejemen, hanem a vendéglő falán ejtett „könnyű testi sértést.”

Látható e helyreigazításból, mert egész határozottan annak nevezhetem r-flixiómat, hogy mennyire alapos értesülés és mily felebaráti jóindulat vezette „Vidéki” urat, ki amaz összeszólalkozás szerzőségét, mint „korcsmai botrányos magaviseletet” nekem tulajdonítja.

Elégé megnyugtató különben az a tudat, hogy Abrudbánya közönségének azon része, melynek körében hiába híresztelte volna Cs. J. ur azon valótlan és becsületesem esonkítására s a magam kisebbitésére célzó hamis állítást, mintha ő engem azon összeszólalkozás alkalmával felpofozott volna, a mely hamis hír szerzőségéért a büntető bíró fogja legközelebből kérdőre vonni; megnyugtató a tudat, hogy botrányosan nem viselkedtem és Abrudbánya értelmisége, mely nem indúl el minden haszontalan állítás után, a tiszta tényt tudja.

S hogy ráterjek levelirőnk azon kijelentésére, hogy „megmagyarázta neki (t. i. nekem) egy pár magyar ötös árát, hogy a becsületes-ért a törvény is sújtja,” ez állítás első része merő hazugságot tartalmaz, második része pedig, lehet, hogy nyomdai sajtóhiba, vagy levéltíró eszének sajtóhibája, semmi összefüggésben nem lévén az első ressel és semmi vonatkozással azon összeszólalkozás fázisaira, melyben az idézet állítás szerint, mint bensületes-ért is szerepeltem, ezen alakjában érthetetlen. Ami pedig azon állítás illati: „s hogy mi lesz a vége, azt majd a verespataki járás érdemes főszolgabírája fogja eldönteni,” e tekintetben ne társassa magát a zaggódással, de ne is fenyegetődzék „Vidéki” ur; a fegyelmi eljárás megindítását én magam kérem s annak kimenetelét nyugodt lélekkel várom.

Makavein Péter,

abrudfalvi helyettes körjegyző.

Abrudbánya, 1893. május 22.

Lám, lám, megírtam én, hogy az ember valamit e vidékről, vagy e városban történekről mer írni, ha nem másképp, de nyíltéri piszkos cikkel ledorongolják, ez ezt teszi Makavein Péter Abrudfalva helyettes körjegyzője is. — ki a „Közérdek” folyó 1893. évi május hó 21-iki számába megjelent nyíltér és Vidéki urnak szóó aljas pár sora alá, meg a karakterét is aláírja, hát nem fut őnek a vér arcába? hogy egy oly aljas nyíltéri cikk alá meri írni a mindnyájunk által tisztelt helyettes körjegyzői címet. ebből látszik, hogy a magyar körjegyzői intézményt lépten, nyomon pellengőre igyekszik tenni egy egy Makavein féle uracska.

Hánem azért térjünk a dologra, éa a f. évi május 14-én a „Közérdek”-ben megjelent és f. év május 10-ikéről kelteztet levelemet egész terjedelmében tenntartom; tenntartom azért is, mert tudomásom van s tanúkkal is bizonyíthatom, hogy a bucsumi aljegyző ur irányában történt görömba fellépéséért, egy pár magyar ötössel megkínálták, ha nem igaz-ez? miért hivatta ki őn párba — de későn — a tisztelt bucsumi körjegyző urat, bizo-

nyososan nem azért hogy őt meg csókolta, továbbá hogy a párba nem sikerült, miért perelte he a helybeli kir. járásbírósnál, hiszen nem azért, hogy őt az aljegyző ur dicsérté; és végül miért került az úgy a járás érdemes főszolgabírája elé? bizonyosan nem azért, hogy őt simogatta, hanem azért, hogy érdeme szerint az aljegyző ur megintalmazta.

Őn csodálkozni fog Makavein ur nyíltérzéségemen, s ép ezért vigasztalja magát, hogy a milyen a mosdó olyan a törölköző.

Nem akartam ily öszintén írni, de erre nyíltéri cikkre hívtam fel, mit is én önök határozottan vissza utasítok.

Végül ha nevem ohajtja tudni, ott a sajtóbírósnak s tessék ott fellépni, s akkor majd nyílt homlokkal állunk Makavein ur elebe s addig is míg őn ezt tenne, kijelentem, hogy semmiféle cikkere felelni nem fogok, mert a mit meg írtam, meg írtam.

Vidéki.

Vegyes hírek.

Lapunk t. előfizetőit és hátrálékosait felkérjük az előfizetések szíves megújítására.

B. Kemény Kálmán ő exca vasárnap érkezik városunkba. Hofián delbana a bucsu tisztelgés után, tisztelgésre nagy banquette lesz, melyre már eddig is 130-nál többen jelentkeztek.

Az urnap ünnepét rendkívül nagy közönség részvételével, kellő lényvel ülte meg városunk, mely alkalommal a m. kir. honvédség is Tarczaly őrnaggyal élén jelent meg. A diszjövések, felvonulás, ritka pontossággal történtek. Az ünnepélyt kiválóan emelte a női dalkör, melynek tagjai tiszt. Tornay Károly vezetése alatt ugy ez alkalommal, mint a május havában tartott ájtatosságokon, ritka buzgalommal és szép hatással működtek, amiért az egyházközönség kiváló köszönettel tartozik.

Fenichel Samu f. évi március hó 11-én meghalt. 13 an eltemettek. Erről tudósít a Német birodalom ausztriai consula se hir beuunk és mindazokban, kik e ritka akaratérővel, bámulatos kitartással, erős tudomány-szomjjal bírt 25 éves ifjút ismerték, igaz és mély részvétet takaszt. Leveleit, melyeket Ausztrália legvadabb vidékeiről írt, lapunk mult évi folyamában láthattak olvasóink. Erős ragaszkodása hazánkhoz és Nagyenyedhez: szülővárosához. — hálas érzelmé jó akaráihoz. — buzgalma, melylyel a Nemzeti Muzenmot, mely ez évben is szép segélyt küldött, érdekes gyűjteményeivel gazdagítani igyekezett, — forró vágya, hogy ez év őszén hazatérve, keserves fáradsága gazdag eredményeit bemutassa, — mind, mind egy erős laz áldozata lett. Legyen könnyű neki az idegen föld.

Gyászhir. Tartsafalvy Páffy Dániel a maga, valamint gyermekei: Páffy Mártha és férje vargasi Dániel Lajos és gyermekei: Lajos, Ferenc és Margit —; Páffy Marie és férje: b. Bánffy Kázmér és leánya: Marianne —; Páffy Josefina —; továbbá az elhunyt édes anyja: öz. b. Bánffy Jánosné szül. Wesselényi Josefa —; az elhunyt testvérei: b. Bánffy Polixna és férje: b. Kemény Kálmán —; b. Bánffy Rachel és férje: gróf Wass Béla és gyermekei —; az elhunyt sógora: öz. Bánffy Zoltán szül. gróf Teleki Erzsébet és gyermekei —; az elhunyt özvegye: b. Bánffy János nevében szomoruan jelenti, nevének: Losonczy báró Bánffy Josefának, május hó 27-én hosszas szenvedés után történt elhunytát. — A boldogult hült tetemei Véesen május hó 29-én d. n. 4 órakor helyeztetek az ev. ref. egyház sírboltjában örök nyugalomra.

A helybeli uszodát a város kerényen javítja. A cementurkolatot kitarozzák, a fürdőkabinokat szaporítja, s a korhadt deszkapadlót, csillag téglyával eserőli ki. Ezzel kapcsolatban megkérjük, hogy egy idő óta az öreg Tomai is komolyan foglalkozik a jól megérdemelt nyugalomba vonulás eszmájával, mely esetben a kormányzat ezután ifj. Tomai Pál erősebb karjai öröklőnk.

Az új leányiskola. A közelebbi megyei közgyűlés jóváhagyva a városi képviselő testületnek, az iskoláépítésre vonatkozó határozatait, gyorsan hozzáfogtak a munkához s már eddig is egy igen bővizű kútát ástak az építési területen és az épületek lebontásával az alaplatok ásásához is hozzáfogtak.

A III. oszt. adókiivetés. Az 1893—95. évről megalkított adókiivető bizottság, a nagyenyedi lakosok III. osztályu kereseti adóját, 3 évi érvényűvel (1893—1895.) folyó június hó 20., 21., 22., 23. és 24-én, a város tanács-teremben mindig d. e. 1/2 órától kezdőleg tárgyalja. Felhívatik tehát az érdekeltek közönség, hogy saját jól fejtogott érdekében, a tárgyalásokra személyesen, vagy képviselője által pontosan megjelenjen annnyival inkább, mert meg nem jelenésük a bizottság működését nem akadályozhatja meg.

Csarnok.

A NAGYENYEDI DALOSKÖR

junius 10-iki hangversenyének programja.

1. Beethoven, Fidelio, 16. sz. (Karének, zongorakísérettel.)

Beethoven Lajos született Bonban, 1770-ben, zenész családból. Tehetségével már gyermekkorában feltűnt, mint zongorázó és rögtönző. Serdülő korában Bécsbe ment Mozartól tanulni; itt fényes pártfogáshoz és előkelő körökbe jutott. Allandóan is ide telepedett. Fokozódó, majd teljes siketsége leszorította virtuoz pályájától, s csak mint zeneköltő szerepelhetett. A hangszer zenét, általános érzelmek helyett meghatározott költői tartalom kifejezésére használta, s ebben áll B. csodás eredetisége. Meghalt 1827-ben. Prometheus-nyitányát tavalyi hangversenyünkön hallotta közönségünk. — Egyetlen operája Fidelio. Meséje: Leonora, Florestan férje, férfinak öltözve, Fidelio néven, a

tömlőcztartó szolgálatába áll, a kinek bizalmát megnyeri, s így sikerül ártatlanul bebörtönzött férjét orgyilkos kéztől megmentenie éppen akkor, a mikor egyszersmind a kegyelmezés és szabadulás órája is út. E jelenetnek öröm és hála éneke az előadandó részlet.

Kar. Üdv, üdv!

Aldott e nap
Aldott ez óra!
A rég kívánt,
De mégse várt
Kegyelmezés
S igazság napja
Holtunk előtt
Felvirradott.

2. Liszt, A gyermek imája. (Női karének, zongora és harmonium kísérettel.)

Liszt Ferenczünk, „hírhedlett zenésze a világnak”, Sopron megyében, Raidingban született, 1811-ben. Kilenz éves korában feltűnt, magyar városok közönsége előtt, zongorajátékával. Bécsben s Párisban képezte magát a zongora Paganinijává, s itt aratta legnagyobb diadalait. 1848 után Weimarban, Rómában (hol, az egyházi rendbe lépén, abbé lett) és Budapesten (1870 után, mint a zenekonzervatorium igazgatója) felváltva tartozkodott. Nemzeti szempontból legbecsebb szerzeményei „Erzsébet” oratoriuma és 15 magyar rhapsodiája, köztük a Rákóczy-induló. Meghalt 1886-ban.

„A gyermek imája” szövege Ábrányi Kornél fordítása szerint.

3. Haydn, Négy évszak, 1—2. sz. (Sopran solo és karok).

Haydn József, kinek híres himnusz dallamát az erdélyi ref. egyházi énekes könyv is fölvette, s kinek nagyszerű „Teremtés”-oratoriumából közönségünk is nem egyszer hallott részleteket, Rohrauban, Alsó-Ausztriában született, 1732-ben. Mint kis gyermek, nagybátyjától, ki néptanító volt, megtanulta a különböző hangszerek kezelését, s aztán 8—16 éves korában a bécsi Szt-István templom énekkarának növendéke volt. Szép sopran hangját elvesztvén, zenetanítással, sőt egy neves zeneszerzőnél folytatott inaskodással tartotta fenn magát. 1760-ban a művész pártoló Eszterházy herceg karmestere lett Kismartonban, s 30 évig magyarországi lakos vala; szerzeményei: symphoniák, quartettek, triok, operák, oratoriumok, baryton-darabok s b. többnyire ezen időből valók. 1791-ben Londonba ment, majd Bécsbe tért vissza. Meghalt 1809-ben. Utolsó műveinek egyike „Négy évszak” oratoriuma. Ebből az előadandó részlet (a t a v a s z é r k e z é s e) szövege ez:

Anna. Délszak vidékiről

A kikeletnek hírnökét
Langy szellő hozza már.

Egész kar. Jer, szép tavasz,

Jer, ég leánya, jer;

Ebreszd halottiból

Föl a természetet.

Nők kara. Közelget im a szép tavasz,

Érezni már fuvalmaít;

Uj létre ebred minden itt...

Közelget im a szép tavasz.

Férfiak kara. Korán van még ujjongani,

Ködös mezében olykoron

Meg' visszazáll a tél,

S rügyet, virágokat

Fagyával zuzt...

Egész kar. Jer, szép tavasz,

Jer, ég leánya, jer,

Lebegj mezőnk virányain;

Jövel, ne késéll már tovább.

4. Mozart, IV-dik (C-moll) vonós quintetteje A) Allegro; B) Andante; C) Menuetto in Canone. Előadják a Daloskör vonós osztályának tagjai.

Mozart János Chrysoth. Farkas Amadé, született 1756-ban, Salzburgban. Apja hegedős volt az érseki zenekarban. A fiu, valóságos csodagyerek, öt éves korában duettekét játszik apjával. Körutat tesznek Európában. 15 éves korában Olaszországban nagy diadalokat arat. Korszakalkotó műveit — a zeneköltés mindenik nemében számot tevőket — Bécsben írta, hol II. József császár némi pártfogása mellett működött; pártfogóját egy évvel élte túl; meghalt 1791-ben. Híres operái: „Figaro lakodalma”, „Don Juan”, „Varázsfuvola”. — Requiem-jének bemutatását, a kellő zenekíséret hiánya miatt, el kellett másorra halasztanunk.

5. Gluck, Orpheus, 24. sz. (Sopran-solo és vegyes kar.)

Gluck Kristóf Vilibald, született 1714-ben, Felső-Pfalzban, hol atyja erdős volt. Zenei képzettségét Prágában, Bécsben, Milanoban szerezte. Rövid ideig Londonban, majd Drezdában működött, állandó tartozkodása Bécsben volt. Operáival nagy sikereit Párisban aratta. Az elsők egyike, a ki a zenét a költői tartalom kifejezésére akkép törekedett használni az operában, hogy a cselekvényt meg ne szakítsa, s ne váljék semmitmondó díszítéssé. Meghalt 1787-ben. Orpheusát kétszer komponálta, egyszer tenor, mászszor alt-hangu czimszerreppel. — Meséje: Orpheus, a varázs-lantos, Amortól bátorítva, leszáll az alvilágba, visszakérni meghalt nejét, Eurydikét. Lantjával kiküzdi a bebocsátást. A boldogok ligetében leli Eurydikét...

Eurydiké. E ligetben a béke honol csak,

Boldogság tanyája itt

A föld bilincseiből szabadultnak

Enyelgve int.

Letörölt könnyével alet a bánat;

A szívben földi vágy nem támad;

Üdv-érzet járja át a kebelt.

Kit a földi gondok már nem bánatnak;

Lejtve, dalolva felejt.

E ligetben a béke honol csak,

Boldogság tanyája itt

A föld bilincseiből szabadultnak

Enyelgve int.

„Közérdek.”

Sz. 688-1893 kig.

Pályázati hirdetés.

Alsófehérmegye verespataki járásban elhalálozás folytán üresedésbe jött abrudfalvi körjegyzői állásra pályázatot nyitok és felhívom azokat, kik ezen 660 frt évi fizetés, 66 frt lakbér, 48 frt iroda átalány, valamint a magánmunkálatokért

szabályrendeletig megállapított díjakkal javadalmazott állásra pályázni kívánok, hogy az 1883 évi I. t. c. 6-ik §-ában előírt képességi bizonyítvány-nyal szabályszerűen felszerelt, saját kezűleg irt folyamodványait **Júlió évi június hó 25-ig** hozzám adják be, elkésztett beérkezett pályázatok nem fogadok el.

A választás Abrudfalva községében a község

bázánál folyó évi június hó 26-án d. e. 10 óra-
kor fog megtartatni.

A megválasztott köteles állását f. évi július hó 1-én elfoglalni.

A verespataki járás főszolgabírája
Verespatak, 1893. május 26 án.

Imreh Károly,
főszolgabíró.

GANZ ES TÁRSA
vasöntő és gépgyár részvénytársulat
BUDAPESTEN.
6-10

TURBINÁK,
a helyi viszonyok szerint szerkesztve, pontos szabályozással s a vízierőnek lehetőleg legjobb kihasználással.
Hengerszékek
magas és parasztörésre,
hámozó és egyéb malomgépek, egész malomberendezések.
Aprító gépek,
m. p. golyós malmok, Grúson rendszere szerinti, zuzó pófák, hengerek, zúzóművek stb. stb.
ELECTROMOS VILÁGÍTÁS
ismert táv-vezetési rendszerek szerint és
ELECTROMOS ERŐ ÁTVITELI BERENDEZÉSEK,
melyek segítségével lehetségessé válik, távolabb eső vízi erőket előnyvel ipari célokra felhasználni.
Gépek PAPIR- és CELLULOSE gyártásra.

PERL JÓZSEF
FOGORVOS
Amerikan Dentist Dr. of Deutal Surgery
Amerikában kiképzett
PLOMBEUR
e hó 5-én Nagy-Enyedre érkezik.

Nagyon szilárd szivattyú!!

NECHVILE TESTVÉREK BÉCS.
VII. Ziegelhofen utca 1. szám.

3-3
Legmagasabb kitüntetés:
diszokmány,
mező- és erdőgazdasági ki-
állítás Bécsben, 1890.
Disz-okmány
Mistelbach, 1891.
Jutalom díj
Gr.-Sweinbarth, 1891.
Legmagasabb kitüntetés:
Görz, 1891.
Első állami jutalomdíj 9 arany és ezüst-érem.

PERONOSPORA - SZŐLŐFECSKENDŐ
PATENT AUSTRIA
1893. évre javított minta.
Rendszer: cs és kir. mezőgazdasági társaság, Bécsben.
Egyedüli képviselőség és raktár Erdélyben:
Oberth Frigyesnél, Medgyesen.
Az összes fecskendők részpu-
tonnal vannak ellátva és választás szerint
ugyanazon áron Ausztria vagy Svájci el-
osztókkal (Zerstäber) kaphatók.
Teljes készületek ára Medgyesen hely-
ben: Ausztria- vagy svájci elosztóval 18
ft. Minden készülékhez használati utasítás
van mellékelve.
A készülékek ládába pakolva s postán
is szállíthatók.
A pakolás mindenkor ingyen
történik.
Részletfizetések vagy szüret utáni fi-
zetések engedélyezhetők. — **Rézgálicot leg-
jobb minőségben és jutányos áron mindig
készletben tartok.**
Készületek kaphatók még:
Bisztritsány Lajosnál
NAGY-ENYEDEN.
Továbbá Allesz Andrásnál M.-Ludas,
Bauman Józsefnél Szász-Sebesen, Cas-
pári J. L.-nél Berethalmon, Fleisacher
Testvéreknél Beszterczén, Hammer József-
nél N.-Siken, id. Misselbacher J. B. Se-
gesvárt, Nendwich Pál Gyula-Fehérvárt,
Rieger András N.-Szebenben, Schwarz
W. M.-nél Erzsébetvárosban, Schneider
Mártonnál Dicső-Szt.-Mártonba, Teutsch
B. Józsefnél Segesvárt, Wachner Trau-
gottnál Szász- Régenben.

Nagyon szilárd szivattyú!!

A ZACHERLIN
vevésénél nagy figyelemmel kell lenni.

Vevő: . . . nekem nem kell kibontott fereg
por, mert én Zacherlint kértem! . . . Joggal di-
csérik e különleges és kitűnő minden fereg-elleni
szert, azért csak lepecsételt és az üvegbe nyomott
„Zacherl” névvel valót veszek. — Valódi kapható:

NAGYENYEDEN:	Winkler János	BALÁZSFALVÁN:	Sinberger Salamon	GY.-FEHÉRVÁRT:	Szentgyörgyi A.
"	Cirner J. József	"	Schieszl Károly	"	Jakabfy Albert
"	Bisztritsány Lajos	"	Salman J.	"	Nagy József
ABRUDBÁNYÁN:	Molnár Árpád	GY.-FEHÉRVÁRT:	Fröllich Gyula	MAROS-UJVÁRT:	Virág Tamás
	uraknál.		uraknál.		uraknál.

Egészen ujonnan berendezve! **Fürdő-idény tartama május-szeptember.** **Villamos világítás!**

3-6 A leggazdagabb
szénsavas vasas források! (József- és Mihály-forrás.)
A női bántalmak, vérszegénység, sápkor, hólyaghurut és vesztény, aranyeres bántalmak, gyomor- és bélhurut, ideg-
bajok ellen kiváló orvosi tekintélyek által ajánlva.
Szánsavas vasas meleg-pezső-tűkür fürdők, egy külön e
céla emelt új épületben, a legkényelmesebben berendezve nők és fér-
fiak számára. Láp-(m)-fürdők. Calorisator-fürdők. Minden-
nemű kádfürdők. Uszoda a természetes források fölé emelve.
(17°-18° C. fokra melegítve.) Kellemes égalj. Jó, olcsó lakások.
Kitűnő kiszolgálást és jó ékezes Naponta többször zene. Este villa-
mos világítás a parkban. Állandó fürdőorvos: Dr. Sántha György.
A buziási József- és Mihály-források
vize nemcsak mint kitűnő gyógyvíz ismeretes, de óriási szénsavtartalmánál fogva a legkellémesebb hűsítő italul is szolgál. — Minden-
nemű felvilágosítással, nemkülönben prospektusokkal szolgál a fürdőigazgatóság Buziáson (Temesmegye).

Buziás
gyógyfürdő
vasuti állomás LUGOS
Zónajegy Budapest-Orsova.
Magyar királyi államvasutak.
Minden vonatához elegáns társasokosok személyen-
ként 1 frt, magánfogatok személyenként frt 1.50
a fürdőigazgatóság által kirendelve.

Hidegvizgyógyintézet
és
Kneip-kúra Buziáson.
Tekintettel a fürdőző-közösg azon részére, mely a hidegvizkúrát,
főleg a Kneip-kurát kívánja használni, Buziás-fürdőn is ez idén egy
külön e célra épült és szakszerűen berendezett vizgyógyintézet létesült,
hol a vizgyógymod és Kneipp-kúra műveletein kívül massage-
villanyozás, villamos fürdők is alkalmaztatnak. Külön gyógy-ét-
rend. Jól képzett fürdőszolgák és fürdőszolgánok.
A vizgyógyintézetnek e téren már régóta előnyösen ismert
szakorvosa és vezetője:
Dr. FAJTH PÉTER.

Nyomatott Wokál Jánosnál Nagyenyeden, 1893.